

Sygn. akt III Kow.1902/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 14.07.2016r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Witold Galewski

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Ireny Wojcieszak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** w sprawie **skaz. K. M. (M.) s. B.** i M. z d. L., ur. dnia (...) w G., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w S. z dnia 27.10.2006r., sygn. akt IIK 142/06 za czyn z art. 178a§1kk, art.71§2kk, na karę roku pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w G.z dnia 10.06.2008r., sygn. akt VIIIK 355/08 za czyn z art. 288§1kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w G. z dnia 22.06.2010r., sygn. akt IXK 344/10 za czyn z art. 233§1kk, na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w G. z dnia 17.03.2009r., sygn. akt VIIIK 1270/08 za czyn z art. 178a§1kk, art.244kk, art.71§1kk, na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Okręgowego wG.z dnia 03.08.2012r., sygn. akt XIVK 105/12 za czyn z art. 280§1kk, art.11§2kk, art.13§1kk, art.191§1kk, art.193kk, na karę 3 lat 10 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art. 77§1kk, art. 78§1kk oraz art. 161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skaz. K. M. (M.) s. B.;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. K. kwotę (...)zł brutto ((...)) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany złożył do Sądu wnioski o warunkowe przedterminowe zwolnienie wskazując, na trudną sytuację rodzinną i chęć ukończenia remontu mieszkania. Dodał, że po opuszczeniu zakładu karnego podejmie pracę. Uprawnienie do ubiegania się o takie zwolnienie skazany nabył w dniu 18.09.2014r. Koniec kary przypada na dzień 14.05.2018r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wykazu informacji sądowych w sprawie II IK 82/10 wynika że skazany jest uzależniony od alkoholu.

Z wywiadu kuratora z dnia 8.06.2009r. wynika, przestępstwa popełniał pod wpływem alkoholu, ulegał wpływom środowiska zdemoralizowanych rówieśników. Bagatelizował problem alkoholowy uważał, że nie powinien podejmować leczenia odwykowego.

Z wywiadu kuratora z dnia 8.04.2011r. że w opinii matki skazany ma słabość do alkoholu ale w domu nie pojawiał się w stanie upojenia alkoholowego. Jest pracowity. Ma bardzo dobry kontakt z konkubiną.

Z wywiadu kuratora dnia 22.12.2015r. wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym nadużywał alkoholu, jednak nie zgłaszano uwag odnośnie jego funkcjonowania na wolności. Układał poprawne relacje z konkubiną, w miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną.

Z opinii sądu psychiatrycznej z dnia 23.06.2009r. wynika, że u skazanego rozpoznano organiczne zaburzenia osobowości i uzależnienie od alkoholu u osoby z obniżonymi funkcjami intelektualnymi. Skazany nie cierpi na chorobę psychiczną i nie jest niedorozwinięty umysłowo.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 24.05.2016r. wynika, że brak jest podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, że skazany będzie przestrzegał zasad porządku prawnego po opuszczeniu zakładu karnego oraz nie będzie przejawiał zachowań agresywnych.

Zachowanie skazanego w podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie może być pominięte przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia. Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacji stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. wynika, że skazany w czasie odbywania kary pozbawienia wolności korzystał z udzielanych mu przerw w odbywaniu kary. Skazany przed udzieleniem przerwy w karze jak i powrocie do aresztu śledczego łącznie korzystał ze 107 nagród regulaminowych. Skazanemu udzielono licznych zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki penitencjarnej. Podkreślenia wymaga to, że skazanemu udzielano zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki penitencjarnej nawet co kilka oraz co kilkanaście dni.

Nie można nie dostrzec tego, że skazany odbywał i odbywa karę w jednostce penitencjarnej o zmniejszonym nadzorze. To oznacza że skazany ma zdecydowanie większe możliwości do uzyskiwania nagród regulaminowych i podjęcia pracy poza aresztem niż w jednostce penitencjarnej typu zamkniętego. Analiza złożonych wniosków nagrodowych daje podstawę do stwierdzenia że większość uzyskanych (także w okresach co kilka dni) nagród dotyczy należytego wykonywania przydzielonej skazanemu pracy, czyli właściwego wykonania tego, do czego skazany sam się zobowiązał. Zatem, liczba uzyskanych przez skazanego wniosków nagrodowych nie może być traktowana w sposób jak priorytetowy przy ocenie trafności złożonego wniosku.

Postawy skazanego nie można uznać za wzorową, bowiem okresowo zachowywał się nagannie. Skazany popełnił 7 przekroczeń dyscyplinarnych z czego za 5 przekroczeń został ukarany. Ostatnie przekroczenie popełnił 28.10.2015r.

Przypomnieć należy, że podczas pierwszego pobytu w OZ U. wielokrotnie korzystał z widzeń bez dozoru poza obrębem zakładu karnego, z których powracał w terminie i bez uwag. Jednak, w dniu 29.04.2012r. dopuścił się poważnego przekroczenia, polegającego na powrocie z przepustki do jednostki pod wpływem alkoholu. To oznacza, że skazany swoją postawą nadużył zaufania Administracji jednostki, nie potrafiąc dostosować się do norm i obowiązków wynikających z faktu odbywania kary, w tym korzystania z zezwoleń na czasowe opuszczenie zakładu karnego.

Kolejne poważne przekroczenie popełnił w dniu 25.06.2013r. Z projektu oceny okresowej z wynika, że skazany tego dnia wobec ustalonego skazanego zachowywał się agresywnie uderzając go pięścią w zębra i w twarz. To oznacza,

że nawet wówczas długotrwały okres pobytu w warunkach izolacji więziennej nie skłonił skazanego zaniechania agresywnego zachowania.

Obecnie, w OZ U. skazany przebywa od 20.11.2015r., a jego zachowanie jest poprawne. Był nagradzany regulaminowo, ukarany dyscyplinarnie nie został. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, a zadania wynikające z programu realizuje pozytywnie. Do popełnionych czynów, skazany ma krytyczny stosunek. Ponadto, skazany jest osobą uzależnioną od alkoholu, co potwierdza opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 23.06.2009r. W związku z tym, w okresie od 15.04.2013r. do 25.06.2013r. brał udział w terapii w oddziale terapeutycznym w Zakładzie Karnym w K.. W dniu 12.09.2014r. ukończył również program resocjalizacji z zakresu zastępowania agresji.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, zachowanie skazanego nie jest jeszcze w pełni ustabilizowane i wymaga dalszych oddziaływań wychowawczych w warunkach zakładu karnego.

Wskazać trzeba, że skazany od 13.01.2016r. ponownie korzysta z nagród w trybie art.138§1 pkt 7 kkw to oznacza, że w tym stosunkowo krótkim okresie nie zostały w pełni spełnione wymogi wynikające z utrwalonego orzecznictwa, co do sprawdzenia zachowania jego podczas krótkich okresów pobytu na wolności. (vide: postanowienie z dnia 19.12.2006r. SA w Krakowie a także postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku między innymi z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzw 723/15).

Odnosząc się ponownie do postawy skazanego w areszcie śledczym stwierdzić trzeba, że skazany podjął działania mające na celu wykazanie, iż zamierza przestrzegać zasad porządku prawnego. Za takim stanowiskiem przemawia fakt uzyskania licznych wniosków nagrodowych. Jednakże nawet dobra postawa w toku odbywania kary nie jest jedyną okolicznością która musi być oceniona przy ocenie trafności złożonego wniosku o warunkowe zwolnienie.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKzw. 38/14).

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazanemu przepisano popełnienie czynów z art.278§1kk, art.178a§1kk, art.233§1kk w zw. z art. 31§2kk, art.288kk, art.178a§1kk w zb. z art.244kk w zw. z art.11§2kk, art.13§1kk w zw. z art.280§1kk, art.191§1kk w zb. z art. 193kk w zw. z art.11§2kk. Nadto, z odpisu wyroku wydanego w sprawie XIV K 82/10 wynika, że skazany działając wspólnie i w porozumieniu z innym ustaloną sprawcą w stosunku do pokrzywdzonego zachowywał się wyjątkowo nagannie. Pokrzywdzony był kopany po głowie i brzuchu, był uderzany pięścią w twarz, podpalano mu włosy na głowie.

Analiza licznych wyroków zapadłych wobec skazanego prowadzi do wniosku, że w szeregu sprawach zapadały kary o charakterze wolnościowym. Z postanowień w przedmiocie zarządzenia wykonania kary z dnia 6.11.2008r., z dnia 6.11.2008r., z dnia 24.08.2009r., z dnia 24.08.2009r.wynika, że skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwa. To dowodzi, że skazany nie potrafił należycie docenić zastosowanego kilkakrotnie wobec niego środka związanego z poddaniem go próbie.

Popełnione przestępstwa i ustalona postawa skazanego dowodzą, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia także informacja z (...). Z tego dowodu wynika, że skazany był 7-krotnie karany, z czego 2-krotnie za przestępstwa z użyciem i groźbą użycia przemocy.

Podkreślić należy, że okoliczności popełnionego przestępstwa muszą zostać uwzględnione przy kształtowaniu prognozy kryminologiczno-społecznej. Sąd penitencjarny odwołuje się do stanowiska SA w Gdańsku wyrażonego w postanowieniu z dnia 22.04.2013r. sygn. II AKzw 789/13 z którego wynika, że zastosowanie instytucji warunkowego

zwolnienia nie może zaprzeczać celom kary które legły u podstaw jej wymiaru. Orzekając o warunkowym zwolnieniu z reszty kary nie można pominąć przesłanek którymi kierował się sąd w przedmiocie odpowiedzialności karnej skazanego aby nie doprowadzić do zdeprecjonowania tego orzeczenia”. (podobnie vide : postanowienie z dnia 2.09.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzW 1708/14, z dnia 24.11.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzW 2365/14, z dnia 4.03.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzW 347/15).

Skazany korzystał z dobrodziejstwa zastosowanego wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznawaniu wniosku o warunkowe zwolnienie jest postawa skazanego, która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzW 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowuje się także dobrze, o czym świadczy fakt odbywania kary w zakładzie karnym typu otwartego oraz wielokrotnie uzyskiwane wnioski nagrodowe. W ocenie Sądu penitencjarnego nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresu nagannej postawy skazanego oraz okoliczności popełnienia przestępstw przypisanych skazanemu.

Stąd też, postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji więziennej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (uzależnienie od alkoholu, nadużycie zaufania Administracji i powrót do jednostki pod wpływem alkoholu), okolicznościami popełnionych przestępstw oraz nieskutecznością stosowanych w przeszłości wobec skazanego środków związanych z poddaniem go próbie.

Ta ocena, zdaniem Sądu penitencjarnego nie pozwala na sformułowanie wniosku, że skazany na tym etapie wykonywania kary ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należyście.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.